

בש"פ 1147/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1147/16

כבוד השופטת א' חיות
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

ח' באדר א' התשע"ו 17.2.2016

תאריך הישיבה:

עו"ד נעימה חנאווי-כראם

בשם המבקשת:

עו"ד קובי קמר; עו"ד מירב זמיר

בשם המשיב:

החלטה

בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 28.2.2016 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח (מחוזי ירושלים) 53445-05-15, לפי המוקדם.

1. ביום 28.5.2015 הוגש נגד המשיב כתב אישום בבית המשפט המחוזי בירושלים המייחס לו מעשה אינוס אשר בוצע על פי הנטען בל"ג בעומר התשע"ה (6.5.2015) בסביבות השעה 23:00 בלילה, בעת שהמתלוננת - קטינה ילידת אוקטובר 1998 - שהתה בגן סאקר עם חברותיה. במקום שהה גם המשיב, יליד מרץ 1988, עם שניים מחבריו ובסמוך לשעה אחת אחר חצות ביקש המשיב מהמתלוננת, שסיפרה לו כי היא בת 16.5, להתלוות אליו והציג עצמו בפניה כ"מוטי דן", יליד שנת 1997. עוד אמר המשיב למתלוננת כי היא "אשתו לעתיד" וכי הוא רוצה להכירה. בהמשך הערב, לאחר שהשניים נפרדו, שב המשיב אל המתלוננת ולחש באוזנה כי חבר שלה מקיא בשירותים וביקש ממנה להתלוות

אליה. המתלוננת הלכה עם המשיב למקום מבודד בגן סאקר שם הטיחה בפניו כי שיקר לה. בתגובה החמיא לה המשיב ואמר לה שוב כי היא "אשתו לעתיד". או אז ביקשה המתלוננת לעזוב, אך המשיב אחז בידה ואמר לה להישאר במקום ולאחר שניסה ללא הצלחה לשכנעה להישאר, החל לגעת בגופה מעל לבגדיה ונישק אותה בצווארה, פניה ופיה. על פי הנטען, ניסתה המתלוננת ללכת מהמקום אך המשיב תפס בידה בחוזקה והוביל אותה במעלה גבעה שם שב ונגע בגופה, ניסה להרים את חולצתה ודחף אותה לאחור עד שנשכבה על גבה. בשלב זה הפשיל המשיב את חולצתה של המתלוננת, נישק אותה על פניה ופיה, הסיר את חצאיתה ובגדיה התחתונים, פשט את בגדיו והחדיר את אצבעותיו ואחר כך את איבר מינו לאיבר המין של המתלוננת עד שהגיע לסיפוקו. במהלך האירוע, כך נטען, אמרה המתלוננת למשיב מספר פעמים כי לא נעים לה, כי היא "במחזור" וכי אינה רוצה שייגע בה. בנוסף ניסתה המתלוננת להתנגד באמצעות ידיה והזיזה את פניה כדי שלא ינשקה. לאחר המעשה, התלבשו המשיב והמתלוננת והיא ביקשה לעזוב אך המשיב תפס בידה וביקש ממנה להישאר. המתלוננת אשר פחדה אמרה למשיב כי תהיה עמו בקשר ורק אז התיר לה לשוב לחבריה. על פי כתב האישום כתוצאה ממעשי המשיב נגרמה למתלוננת מצוקה נפשית, היא הסתגרה בביתה והרבתה לישון וכן סבלה מכאבים פיזיים ומפחדים.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. ביום 15.6.2015 קיבל בית המשפט המחוזי את הבקשה וקבע כי קיימות נגד המשיב ראיות לכאורה וכן עילת מעצר. מסוכנתו של המשיב, כך נקבע, נלמדת לא רק מאופי העבירה המיוחסת לו אלא גם מנסיבותיה לרבות ההתחזות לאדם אחר וכן מגרסאותיו הכבושות במשטרה. בנוסף ניתן משקל לעברו הפלילי העשיר של המשיב ולאבחון כבעל אישיות דיסוציאלית, המעידים כמכלול על המסוכנות הרבה והמוחשית הנשקפת ממנו. ערר על החלטה זו נדחה על-ידי בית משפט זה ביום 8.7.2015 ונקבע כי הונחה תשתית ראייתית לכאורית נגד העורר להרשעתו במעשה המיוחס לו (בש"פ 4408/15, 8.7.2015).

3. ביום 9.7.2015 הגיש המשיב תשובה מפורטת לכתב האישום ובתמצית טען כי בינו ובין המתלוננת התקיים מגע מיני בהסכמה שכלל החדרה של אצבעותיו לאיבר מינה. לטענת המדינה בדיון שהתקיים ביום 12.7.2015 הודיע בא כוח המשיב כי עד לחודש ינואר 2016 ישהה בחו"ל ומשכך נקבעו מועדים לשמיעת הוכחות בימים 6.1.2016, 12.1.2016 ו-20.1.2016. במועדים אלה נחקרה המתלוננת בחקירה ראשית ונגדית וכן העידו שלושה עדי תביעה נוספים. מועדים נוספים לשמיעת הוכחות נקבעו ליום 28.2.2016 ו-13.4.2016.

תשעה חודשים לשהותו של המשיב במעצר נוקפים ביום 28.2.2016 ומכאן הבקשה דנן להאריך את מעצרו בתשעים ימים נוספים.

4. לטענת המדינה מסוכנותו של המשיב רבה ומוחשית והיא נלמדת מן המעשים המיוחסים לו ומנסיבות ביצועם לכאורה. עוד נטען כי מסוכנות זו מתעצמת נוכח עברו הפלילי המכביד, בגינו ריצה למעלה מחמש שנות מאסר במצטבר בשל עבירות אלימות חמורות, עבירות רכוש ועבירות סמים. המעשים המיוחסים לו בכתב האישום דנן, כך נטען, בוצעו לכאורה שנה בלבד לאחר שחרורו מהכלא בשל הרשעתו בשוד אלים של אישה, נהיגה בזמן פסילה ועבירות נוספות. נתונים אלה ואבחון של המשיב כמי שסובל מהפרעת אישיות דיסוציאלית מצדיקים לטענת המדינה את הותרתו במעצר ואת קבלת הבקשה להארכתו. אשר להתקדמות ההליך טוענת המדינה כי המשפט מתנהל בקצב יעיל ללא דחיות וביטולים, וכי מלכתחילה לא נקבעו דיוני הוכחות עד לחודש ינואר 2015 בשל הודעת בא-כוח המשיב כי ישהה בחו"ל עד למועד זה.

5. המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו נדרשות עוד 3 או 4 ישיבות עד לסיום פרשת התביעה וישיבה נוספת אחת לפחות לפרשת ההגנה ואילו בתקופת ההארכה המבוקשת נקבעו שני מועדי הוכחות נוספים בלבד. בא-כוח המשיב הוסיף וטען כי המועדים לשמיעת הוכחות שהציע המותב השומע את התיק היו לכתחילה בחודש דצמבר 2015 ועל כן, לכל היותר נמנעה בשל חופשתו באותו החודש קביעת דיונים במהלך המחצית השניה של חודש דצמבר 2015 ותו לא. עוד טוען המשיב כי חל כרסום בתשתית הראייתית נגדו לאחר חקירת המתלוננת, אך הוא לא הגיש בקשה לעיון חוזר במעצרו בשל מצוקה כספית ומשום שידו אינה משגת לממן הליך כזה.

6. דין הבקשה להתקבל.

המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיב נלמדת מן המעשים המיוחסים לו בכתב האישום ומנסיבות ביצועם. מסוכנות זו אף מועצמת בהינתן עברו הפלילי העשיר של המשיב והרשעותיו הרבות, בין היתר, בעבירות רכוש (שוד וגניבה), סמים, איומים ותקיפת שוטרים. לכך יש להוסיף את אבחון של המשיב על-ידי ד"ר רודמן מיום 17.5.2015, כמי שסובל מהפרעת אישיות דיסוציאלית ומשימוש לרעה בסמים. אשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי - בניגוד למשתמע מן הבקשה אין מקום לזקוף לחובת בא-כוח המשיב עיכוב כלשהו בניהול ההליך עד כה. כמו כן, אין מקובלת עליי עמדת המדינה כי קצב ניהול ההליך הינו יעיל. שמיעת המשפט החלה בחודש ינואר 2016 אף שתשעת החודשים שנקצבו בחוק המעצרים לסיום הליך פלילי בעת שהנאשם נתון במעצר, נוקפים ב-28.2.2016. עד כה נשמעו ארבעה עדי תביעה ובית המשפט המחוזי קבע שני מועדים נוספים בלבד לשמיעת הוכחות במהלך תקופת הארכה המבוקשת, המסתיימת ביום 28.5.2016. גם לעמדת המדינה אין די בשני מועדים אלה אף לא לצורך סיום פרשת התביעה ונראה לי על כן כי יש מקום לעבות את לוח מועדי ההוכחות שנקבעו, על מנת שבמהלך תקופת הארכה תהיה התקדמות משמעותית יותר בשמיעת ההליך. עם זאת באיזון הנדרש בין קצב ניהול הדיון שאינו מספק דיו ובין מסוכנותו של המשיב ויתר השיקולים שמנתי לחובתו, אני רואה לעת הזו מקום לשחרורו.

7. הבקשה מתקבלת, אפוא, ומעצרו של המשיב מוארך בזאת בתשעים ימים נוספים מיום החל מיום 28.2.2016 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח (מחוזי ירושלים) 53445-05-15, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ב באדר א' התשע"ו (21.2.2016).

ש ו פ ט ת